

associació de familiars de
REPRESALIATS PEL FRANQUISME

Apartat de Correus 153
17600 FIGUERES
TEL: 680.39.59.33.

Creu de Sant Jordi 2006

Carta publicada el 8 de març de 2011.

El 8 de març de 2011

Estimat pare meu.

Avui 8 de març, fa 72 anys que et van afusellar a les tàpies del cementiri de Girona. La meua tristesa és igual avui que ahir. Aquest dolor, aquesta impotència, aquesta falta de reconeixement, aquesta falta de justícia. Tenies 39 anys, ple de vida i de salut amb fills i una dona que t'estimaven.

Quan vaig al cementiri pare meu, el cor se m'encongeix a dintre el meu cos. Penso aquest és el últim Camí que el meu pare va fer, i les llàgrimes seguen els meus ulls. Quina tristesa, quina angoixa! Volia recollir les teves restes pare meu, enterrar-te al costat de la teva dona. Volia tenir-te en els meus braços una sola vegada. Però l'alcaldeessa de Girona em nega aquest dret i et condemna una vegada més, has de continuar enterrat en aquestes fosses franquistes, humiliat avui com ahir. Algunes persones han tingut el dret de retirar els seus estimats familiars. A mi pare meu, em neguen aquest dret. Aquell 8 de març de 1939, la meua mare, la teva muller va anar al cementiri de Girona i va veure la teva pobre sepultura. Ella sabia que eres allà. Cosa que nega la Sra. Pagans, alcaldeessa de Girona. Em nega aquest dret, em diu que no saben on estàs enterrat. Del teu costat han tret en Carles Rahola. Penso que la persecució franquista encara dura. Una vegada més em sento humiliada, la pena, l'injustícia tenalla el meu cor.

Pare t'estimo, no t'oblido, ests a dintre el meu cor. Continuaré lluitant per tu i els teus companys. Volem justícia, no venjança, tancar ferides.

Aïda Lorenzo
Presidenta de l'Associació de
Familiars de Represaliats pel Franquisme.